

Jerzy Aleksander Splitt

Kalisz, kościół pojezuicki, pw. św.
Stanisława i św. Wojciecha, ul.
Kolegiacka

Informator Archeologiczny : badania 17, 229

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rzucanego pomieszczenia znajdującego się w skrzydle wschodnim. Posadowiony on był na piasku na głębokości 5,20 m.

Wardzo interesujące wyniki przyniosły dalsze badania w rejonie wjazdu na Zamek - wykop XXVII. Niektóre eksploatacji wykopy metalowego na styku szczytu bramowej; z zachodnią przyczółkiem mostu odłożone fragment przylegające do tych murów pomieszczenia. Przykryte one było niegdyś kamiennym sklepieniem, z ceramiczną posadzką we wnętrzu oraz z otworem wyjściowym od strony północnej partii szczytu. Funkcją tego pomieszczenia nie jest na razie jednoznacznie określona /być może jest to dawna ukryta więzienie ?/. Chronologię tego obiektu określić można na XVII wiek.

KALISZ

kościół pojezuicki

ul. św. Stanisława i św. Wojciecha

ul. Kolegiacka

Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej

Biuro Badań Dokumentacji Zabytków

w Kaliszu

Badania prowadził zespół pod kierunkiem mgr. Jerzego Aleksandra Splitta. Finansowało Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej i MKZ w Kaliszu. Krypty grobowe /przełom XVII/ XVIII w./.

Krypty grobowe w kościele pojezuickim /obecnie kościół garnizonowy/ odkryte w trakcie przygotowywania kramu do założenia instalacji centralnego ogrzewania. Znajdują się one w prawej nawie kościoła /umieszczone są wzdłuż ściany bocznej/, a stropy ich sklepienia wystąpiły na głębokości 20 - 80 cm poniżej poziomu posadki. Odkryte cztery krypty. Dwie z nich były bardzo silnie uszkodzone przez prace ziemne /nr 1 i 2/, jedna odśnieżona została tylko częściowo /nr 4 - ustawiona sprzeczanie w stosunku do pozostałych/, a jedna była zachowana w całości /nr 3/.

W wyniku prac przeprowadzonych w kryptach nr 3 ustalono, że pochowano w niej 7 osób. Sześcioro zmarłych spoczywało w drewnianych trumnach ustawianych po dwie /jedną na drodze/ w trzech rzędach. Łożyska siodłane; osoby zmarłe były luźno w jeden z kątów krypty /pochówek wtórny dokonany w trakcie wystruszenia krypty przed założeniem kolejnego zmarłego - ?/. Jeden ze zmarłych złożony został do trumny wypełnionej warstwą wapna /o grubości ok. 16 - 15 cm/, co świadczy przypuszczalnie o transportowaniu jego zwłok z dalszej odległości. W dwóch pochówkach spalono fragmenty odzieży w postaci par skórzanych butów, skózanego paska z tęczową klamrą oraz atłasowego czapka i kamizelki posiadającej rękawy rozcięte aż do łokcia i spinane na tęczowe haftki. Trumny wykonane były z drewna dębowego i posiadały przekroje poprzeczne prostokątnego i trapezowego kształtu.

Krypta - jako element architektoniczny - została dobudowana do ściany fundamentowej kościoła w późniejszym czasie. Była ona kilkakrotnie naprawiana.

Na podstawie odkrytego materiału oraz danych źródłowych ustalono, że krypty pochodzą z przełomu XVII/ XVIII wieków.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym Ziemi Kaliskiej w Kaliszu.

Badania zostały zakończono.

WŁOCŁAWA, gm. Lubiesz Kujawski
woj. wrocławskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii
w Łodzi

Badania prowadził mgr. Tadeusz J. Horbaś. Opiekę naukową sprawował doc. dr Jerzy Kłocinski. Finansował Urząd Wojewódzki we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Reaktywowano /k. IV - XVII w./.

Badania o charakterze rozpoznawczym prowadzono na kopcu określonym przez literaturę przedmiotu jako tzw. grodzisko stożkowe. Obiekt znajduje się w południowo-zachodniej partii wsi, w dość szerokiej, silnie zabagnionej dolinie rzeki Przodpólniej, w odległości około 60 m na zachód od drogi Kłobka-Obodów. Sam kopiec składa się z dwóch nasypów umieszczonych jeden na drugim. Nasyp dolny, wydłużony na linii północ-południe na wymiary około 60 x 20 m, zaś ułożony przy jego krawędzi